

บทที่ 12

การสัมภาษณ์เพื่อการคัดเลือกพนักงาน

การวางแผนการสัมภาษณ์

เพื่อให้เวลาที่ใช้ไปในการสัมภาษณ์ของผู้สัมภาษณ์ได้ก่อให้เกิดประโยชน์มากที่สุด และเพื่อให้ผู้สัมภาษณ์สามารถดำเนินการสัมภาษณ์ได้อย่างกระชับ และสามารถสรุปผลการสัมภาษณ์ได้ภายในระยะเวลาที่กำหนด ผู้สัมภาษณ์ควรวางแผนการสัมภาษณ์โดยแบ่งเป็นช่วงหรือขั้นตอนได้ดังนี้

1. ขั้นตอนของการเตรียมตัวหรือก่อนมีการสัมภาษณ์
2. ขั้นตอนการสัมภาษณ์หรือระหว่างที่มีการสัมภาษณ์
3. และสุดท้ายคือขั้นตอนติดตามประเมินผลหรือขั้นตอนหลังจากการสัมภาษณ์ ซึ่งพอกล่าวได้โดยสังเขปดังต่อไปนี้
 1. ขั้นตอนการเตรียมตัว

ก่อนที่จะเริ่มการสัมภาษณ์นั้น ผู้ทำการสัมภาษณ์ควรจะมั่นใจเสียก่อนว่า สิ่งเหล่านี้ได้มีการตรวจสอบไว้เรียบร้อยล่วงหน้า

1.1 การกำหนดวัตถุประสงค์ (Clear Objectives) โดยมีการกำหนดเป้าหมาย หรือสิ่งที่ต้องการได้จากการสัมภาษณ์ ต้องเข้าใจอย่างชัดเจนว่าเราคามสังจจะสัมภาษณ์ เพื่ออะไร รวมทั้งศึกษาอิ่งรายละเอียดเกี่ยวกับงานที่ประกอบด้วยๆ ดุจ บุคลากรของงานและความรับผิดชอบหลัก ๆ ของงานนั้น

1.2 การรวบรวมข้อมูล (Gather All Information) เป็นการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับข้อมูลที่สำคัญที่จะมากที่สุดเท่าที่จะมากได้ รวมทั้งศึกษาข้อกฎหมาย ระเบียบข้อบังคับ และแนวทางปฏิบัติต่าง ๆ ที่จำเป็นปฏิบัติ เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการอ้างอิงหรือพิจารณาต่อไป ตัวอย่างข้อมูลที่ต้องตรวจสอบหรือถูกกำหนดไว้ล่วงหน้า เช่น

- เวลา และสถานที่ทำการสัมภาษณ์
- ระยะเวลาของการสัมภาษณ์ต่อครั้ง

- แนวคิดตาม กำหนดหัวข้อ หรือประเด็นที่ต้องการทราบ
- การจัดเรียงลำดับขั้นตอนของการสัมภาษณ์ การตั้งคำถามไว้ล่วงหน้า เพื่อป้องกัน การสับสน และขาดทบทวนของข้อมูลที่ควรจะได้รับ
- การเตรียมการเพื่อจัดสิ่ง準備 ให้พร้อม หรืออุปสรรคภายนอก/ภายนอก ที่อาจจะเกิดขึ้น ระหว่างการสัมภาษณ์
- หลีกเลี่ยงการนำข้อมูลที่ไม่ชัดเจนหรือข้อมูลคาดเดามาสรุปไว้ล่วงหน้า

1.3 ทบทวนบทบาทในการสัมภาษณ์ (Realize role in conducting an interview) ในขั้นตอนนี้ควรทำเข้าใจและการตกลงเกี่ยวกับบทบาทของผู้สัมภาษณ์ แต่ละท่านที่ร่วมในการสัมภาษณ์นั้นให้ชัดเจน ทั้งนี้ควรระลึกไว้เสมอว่า

- ต้องสร้างบรรยากาศที่เป็นส่วนตัว / เป็นกันเอง
- ต้องทราบนักถึงวัตถุประสงค์ของการสัมภาษณ์ไว้ตลอดเวลา เพื่อไม่ให้หลงประเด็น หรือเสียเวลาในการแก้ไข
- วางแผนอย่างดีในสิ่งที่ผู้ถูกสัมภาษณ์ได้พูดอย่างอิสระ และเปิดเผยมากที่สุด
- อ่านพูดมากจนเกินไป (ทำนอง awkward หรือบ่ผู้ถูกสัมภาษณ์)
- พังอย่างตึงใจในสิ่งที่ผู้ถูกสัมภาษณ์พูด ขณะเดียวกันก็พยายามค้นหาในสิ่งที่ยังไม่ได้ถูกเปิดเผย
- ให้เวลาแก่ผู้ถูกสัมภาษณ์เพื่อคิดสำหรับการตอบคำถาม ขณะเดียวกันก็พยายามที่จะไม่ตอบรับในทันทีต่อคำร้องขอของผู้ถูกสัมภาษณ์
- พยายามตีความหรือวิเคราะห์ในสิ่งที่ได้ยินได้ฟัง ในความหมายหรือนัยสำคัญอื่น ที่อาจเป็นไปได้ด้วย
- ฝึกฝนการใช้คำพูดที่เรียบง่าย แต่มีเหตุมีผล ไม่พูดจาพรำเพรื่อเพ้อเจ้อ
- เลือกใช้เทคนิคการตั้งคำถามที่เหมาะสมกับการสัมภาษณ์นั้น ๆ
- ทำความเข้าใจที่ชัดแจ้งเกี่ยวกับความสามารถของหลัก (Competency) ที่เป็นที่ต้องของตำแหน่งงาน ตลอดจนเครื่องบ่งชี้ทางพฤติกรรมที่จะทำการเน้นและคำถามที่จะใช้
- ทำความเข้าใจในข้อมูลพื้นฐานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับผู้สมัคร เช่น ใบสมัคร หรือประวัติย่อ เป็นต้น

- กำหนดการสรุปประเด็นหลักที่ได้จากการสัมภาษณ์ และกำหนดแนวทางติดตามผล

1.4 เตรียมคำถ้าที่จะใช้ในระหว่างการสัมภาษณ์ เพื่อช่วยให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับผู้สมัครมากที่สุด ซึ่งเป็นคำถ้าที่สอดคล้องกับคุณสมบัติที่เป็นที่ต้องการของตำแหน่งงานนั้น ๆ

1.5 นัดหมายผู้สมัครล่วงหน้า พร้อมให้รายละเอียดการสัมภาษณ์แก่ผู้สมัคร อาทิเช่น สถานที่จะสัมภาษณ์ เวลาที่จะใช้ เป็นต้น และพร้อมให้มีการตอบรับนัดหมายให้ถูกต้อง

1.6 เตรียมสถานที่ที่จะสัมภาษณ์ โดยสถานที่ที่ใช้ในการสัมภาษณ์ควรเป็นที่เอื้อให้เกิดบรรยายกาศที่เป็นกันเองมากที่สุด ปราศจากการบูรกรวนใด ๆ เช่น โทรศัพท์ เจ้าหน้าที่เดินไปมา เสียงพิมพ์คิด เสียงเครื่องจักร อากาศที่ร้อนหรือเย็นเกินไป แสงสว่างที่ไม่เพียงพอฯลฯ เก้าอี้นั่งควรเป็นเก้าอี้ที่นั่งสบาย การจัดห้องสัมภาษณ์ถ้าเป็นไปได้ควรมีบรรยายกาศเป็นกันเองมากที่สุด และควรมีนาฬิกาไว้ในที่ ๆ ผู้สัมภาษณ์สามารถมองเห็นได้ง่าย ทั้งนี้เพื่อจะได้ไม่ต้องดูนาฬิกาข้อมือของผู้สัมภาษณ์เมื่อระหว่างการสนทนาระหว่างการสนทนา เป็นต้น

ทั้งนี้ต้องไม่ลืมว่า เรากำลังสื่อสารกันด้วยคำพูด และการแสดงออก จึงควรสังเกตพฤติกรรมของผู้ถูกสัมภาษณ์ และกระตุ้นให้เข้าแสดงออกให้มากที่สุด ขณะเดียวกันผู้สัมภาษณ์ ก็ต้องไม่ลืมที่จะสื่อสารด้วยภาษาท่าทางไปพร้อมกันด้วย

2. ขั้นตอนการสัมภาษณ์

เริ่มต้นการสนทนวด้วยการทำให้ผู้สมัครรู้สึกผ่อนคลาย และเป็นกันเองก่อนที่จะเริ่มตั้งคำถ้าที่เกี่ยวกับความสามารถของตน การทำให้ผู้สมัครรู้สึกกันเอง ไม่ตึงเครียดอาจสามารถเริ่มต้นด้วยการพูดถึงเรื่องคืนฟ้าอากาศ ฯลฯ หรือหัวข้อต่าง ๆ ที่เป็นกลาง เพื่อเป็นการสร้างสัมพันธภาพที่ดี นอกจากนี้ยังควรจะอธิบายว่าการสัมภาษณ์ครั้งนี้อยู่ในส่วนหรือขั้นตอนใดของกระบวนการคัดเลือก และพยายามใช้การตั้งคำถ้าที่ :

- สั่นกระหัครัด มีประสิทธิภาพในการรวมหลักฐานว่าผู้สมัครได้ทำอะไรมาบ้างในอดีต ซึ่งเชื่อว่าจะเป็นเครื่องทํานายการปฏิบัติงานในอนาคตที่ดีที่สุด

- สนับสนุนให้ผู้สมัครอธิบายตัวอย่างที่เฉพาะเจาะจงที่เกี่ยวข้องกับคำถามและให้รายละเอียด อย่างล่อชัยให้ผู้สมัครตอบคำถามในเชิงทฤษฎี หรือให้คำตอบที่กลุ่มเครือ หรือคำตอบที่อาจทำให้เปลี่ยนความหมายผิดพลาด
- สนับสนุนให้ผู้สมัครบรรยายว่าเขาได้ทำอะไรด้วยตัวของเขารอง โดยผู้สมัครควรใช้คำว่า “กรรม” หรือ “คิณ” ไม่ใช่ “เรา” ใน การอธิบาย

โปรดระลึกไว้เสมอว่า ท่านกำลังตั้งคำถามเจาะลึกเพื่อหาหลักฐานของความสามารถ หนึ่งโดยเฉพาะในกรอบเวลาที่จำกัด ดังนั้นท่านต้องให้แนวผู้สมัครในการเน้นทักษะใดทักษะหนึ่งโดยเฉพาะต่อไป ทั้งนี้เนื่องจากคำถามที่ไม่ได้เน้นในความสามารถใดความสามารถหนึ่งจะส่งผลให้ผู้สมัครให้ข้อมูลที่กว้าง ๆ ซึ่งจะประเมินผลได้ยาก ส่วนเทคนิคในการสัมภาษณ์นั้น เพื่อที่จะได้ข้อมูลหลักฐานเกี่ยวกับความสามารถหลักนั้น เราอาจใช้แนวทาง

-การใช้คำถามแบบเปิด (Open end question) เพื่อเริ่มต้นหัวประสนการณ์หรือ พฤติกรรม ตัวอย่างเช่น “กรุณาให้ตัวอย่างของ แก่ผู้/คิณคือ”

-คำถามเพื่อหาข้อมูล (Probing question) เพื่อหาข้อมูลเพื่อเริ่มขยายความว่า จริง ๆ แล้วผู้สมัครทำอะไรมาบ้าง เช่น “ท่านเกี่ยวข้องอย่างไร ท่านหรือพูดอย่างไร.....” เมื่อมีโอกาส ผู้สัมภาษณ์อาจขอให้ผู้ถูกสัมภาษณ์ทบทวนความรู้สึกและความนึกคิดในสถานการณ์นั้น ๆ

-ติวง ล้อมกรอบเพื่อให้มั่นใจ และแน่ชัดว่าเกิดอะไรขึ้นและผลกระทบต่าง ๆ เช่น “เกิดอะไรขึ้นต่อไป ผลลัพธ์เป็นอย่างไร”

-สรุปเพื่อให้มั่นใจว่าผู้สัมภาษณ์เข้าใจในสิ่งที่ผู้สมัครพูด เช่น “โดยสรุปแล้วคือว่า” เป็นต้น

ผู้สัมภาษณ์ควรจับทิ้งลับ ๆ ระหว่างการสัมภาษณ์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งตัวอย่าง หรือเหตุการณ์ที่ผู้ถูกสัมภาษณ์ให้ โดยจับทิ้งในลักษณะที่สามารถทำการประเมินคำตอบได้อย่างเป็นกลาง ได้ภายหลังจากการสัมภาษณ์ และการประเมินจะต้องไม่ได้มาจากการประทับใจในช่วงแรก หรือช่วงสุดท้ายเท่านั้น ส่วนในการปิดการสัมภาษณ์ สิ่งที่ควรปฏิบัติ นั้นได้แก่

-ขอบคุณผู้สมัครสำหรับการตอบสนองต่อคำถาม

- เปิดโอกาสให้ผู้ถูกสัมภาษณ์ได้ซักถามถึงข้อสงสัยต่าง ๆ เช่น บทบาทหน้าที่ ขั้นตอนต่อไป หรืออื่น ๆ

- ชี้แจงอธิบายถึงขั้นตอนการคัดเลือก และแนวปฏิบัติต่อผู้สมัครต่อไป

- ปิดการสัมภาษณ์อย่างนุ่มนวล หลังจากได้ดำเนินการสัมภาษณ์มานานพอสมควร และคิดว่าข้อมูลที่ได้รับนั้นเพียงพอแล้ว

เทคนิคของการสัมภาษณ์ในรายละเอียดนี้จะได้กล่าวในตอนต่อ ๆ ไป

3. ขั้นตอนการติดตามประเมินผล

เป็นขั้นตอนของการเตรียมแผนการติดตาม และหรือประเมินผลข้อมูลจากการสัมภาษณ์ให้พร้อมในทุกขั้นตอนของการสัมภาษณ์ ผู้สัมภาษณ์ควรดำเนินการในเรื่องเหล่านี้ เช่น

- พิจารณาข้อมูลที่ได้รับจากการสัมภาษณ์ จากใบสมัคร ผลการสอบ ตลอดจนหลักฐานอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับผู้สมัคร โดยละเอียด
- การประเมินความสมบูรณ์ครบถ้วนของขั้นตอนการสัมภาษณ์ที่เตรียมไว้
- การทบทวนบันทึกหลักฐานต่าง ๆ ในระหว่างการสัมภาษณ์
- การวิเคราะห์ประเมินผลการสัมภาษณ์ ว่าผู้สมัครแต่ละคนนั้นเป็นอย่างไร มีคุณสมบัติ ความรู้ความสามารถ ตลอดจนทัศนคติที่เหมาะสมกับตำแหน่งงาน และหน่วยงานหรือไม่ เพียงใด
- เก็บเกี่ยนผลการสัมภาษณ์กับผู้สมัครรายอื่น ๆ
- ส្មาปณ์ความเห็นว่าผู้สมัครเป็นบุคคลที่สมควรรับใช้ หรือสมควรเก็บไว้พิจารณาในโอกาสต่อไป หรือควรจะทำการปฏิเสธ เป็นต้น
- การแจ้งผลการสัมภาษณ์ กำหนดเวลาและผลของการสัมภาษณ์
- ดำเนินการจ้างงานทันทีที่มีโอกาส ภายหลังจากการที่สัมภาษณ์เสร็จสิ้นลงสำหรับผู้สมัครที่มีคุณสมบัติตรงตามความต้องการ

การดำเนินการสัมภาษณ์เพื่อคัดเลือกพนักงานจะประสบผลสำเร็จตามที่ตั้งไว้กุประสังค์มากน้อยเพียงไรขึ้นอยู่กับ

1. **ผู้สัมภาษณ์ (Interviewer)** ควรเป็นผู้สัมภาษณ์ที่มีความรู้ และทักษะในการสัมภาษณ์ และจะต้องเข้าใจในลักษณะงานและลักษณะของคนที่เหมาะสมจะเข้ามาทำงานในตำแหน่งงานที่กำลังต้องการอีกด้วย
2. **การวางแผนการสัมภาษณ์ (Interview Planning)** ต้องมีการวางแผนการสัมภาษณ์ที่รอบคอบรัดกุม ซึ่งจะช่วยให้ผู้สัมภาษณ์ได้เตรียมคำถามในการสัมภาษณ์และสามารถใช้เวลาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ไม่มีการถามซ้ำซ้อน ระหว่างผู้สัมภาษณ์ด้วยกัน และจะช่วยให้สรุปผลการสัมภาษณ์ได้อย่างรวดเร็ว และแม่นยำมากขึ้น
3. **เทคนิคที่ใช้ในการสัมภาษณ์ (Interviewing Techniques)** การใช้เทคนิคในการตั้งคำถามระหว่างการสัมภาษณ์ การพิง การจด การสังเกต อาย่างถูกวิธีช่วยในการสัมภาษณ์ค้นหาไปได้อย่างราบรื่น และได้ข้อมูลจากผู้สัมภาษณ์ด้วย อาย่างไรก็ต้องจำไว้ว่าการสัมภาษณ์เป็นศาสตร์แห่งการคาดเดา ในหลายเรื่องไม่สามารถกำหนดเป็นทฤษฎีตายตัวได้ เช่นเดียวกับธรรมชาติของมนุษย์ ซึ่งหากที่จะสรุปหลักของพฤติกรรมและความรู้สึกนึกคิดเป็นรูปธรรมได้ ดังนั้นการเตรียมการตามขั้นตอนเพียงอย่างเดียว ยังไม่อาจประกันได้ว่า การสัมภาษณ์นี้จะประสบผลสำเร็จเต็มที่ แต่อย่างน้อยที่สุด ความชัดเจนในการกำหนดวัดถูกประสงค์ของการสัมภาษณ์ ประกอบกับการเรียงลำดับขั้นตอนอย่างสมเหตุสมผลของผู้สัมภาษณ์ จะช่วยให้การสัมภาษณ์ครั้งนั้น ๆ ได้ผลไกลดีเดียว เป็นอย่างที่ตั้งไวามากที่สุด

รูปแบบของการสัมภาษณ์เพื่อการคัดเลือก

เราอาจแบ่งแยกรูปแบบของการสัมภาษณ์ออกได้เป็น 3 ประเภท โดยแยกตามลักษณะของโครงสร้างคำถามที่ใช้ในการสัมภาษณ์ที่ใช้ในการสัมภาษณ์ ซึ่งได้แก่

1. การสัมภาษณ์ชนิด ไร้แบบแผน (Unstructured Interview)
2. การสัมภาษณ์ชนิดกึ่งแบบแผน (Semi-structured Interview)
3. การสัมภาษณ์ชนิดเป็นแบบแผน (Structured Interview)

รายละเอียดของรูปแบบต่าง ๆ ดังกล่าวสามารถอธิบายได้ดังต่อไปนี้

1. การสัมภาษณ์ชนิดໄร์ແບນແຜນ (Unstructured Interview)

ເປັນການສັນກາຍພົມທີ່ໄມ້ມີການເຕີບມາໃນເວັ້ງຂອງການຕັ້ງຄໍາຄາມລ່ວງໜ້າ ມັກຈະເກີດກັບການສັນກາຍພົມບຸກຄຸລຫລາຍປະເທດໃນກາວເຊີງກັນ ອີຣີໃນວັດຖຸປະສົງທີ່ແຕກຕ່າງກັນ ການສັນກາຍພົມປະເທດນີ້ຈະບາດຄວາມນໍາເຊື່ອຄື່ອ ແລະບາດຫລັກປະກັນຄວາມຄຸກທີ່ອັນແມ່ນຢ່າງພລກ ການສັນກາຍພົມ ດ້ວຍເຫຼຸດທີ່ແຕ່ລະຄໍາຄາມມີໄດ້ມີການເຕີບມາໃວ້ລ່ວງໜ້າ ຄໍາຄາມສຳຄັງບາງດ້ວຍຈິງຈາກຄຸກລະເລຍ ອີຣີໂລງລື່ມໄປ ແລະບັນກີເສີ່ງຕ່ອງການຄໍາຄາມທີ່ໄມ້ ເໝາະສົມ ໃນບາງປະເທດທີ່ມີກຸ່າຫາຍໃນການຫ້າມກີດກັນໃນການຈັງຈານ (Equal Employment Opportunity) ເຊັ່ນ ສຫະລູອເມົຣິກາ ແລະປະເທດໃນແອບຍູໂຮປ ຈາຈະຍັງເສີ່ງຕ່ອງການຜິດກຸ່າຫາຍໄດ້ອີກດ້ວຍ ຜູ້ສັນກາຍພົມທີ່ໃຊ້ຮູບແບນການສັນກາຍພົມນີ້ມັກຈະຢືດຕືກກັນ ຄໍາຄາມຍອດນິຍາມຂອງຕະນອງເປັນຫລັກໃນການຄໍາຄາມແລະວິເຄຣະໜີ້ສົມໜັກ ດ້ວຍເຫຼຸດທີ່ການສັນກາຍພົມນີ້ຈຶ່ງໄມ້ເໝາະອ່າງຍິ່ງໃນກາຈະນຳມາໃຊ້ສັນກາຍພົມເພື່ອການຄັດເລືອກພັນກັງການເຂົ້າທ່າງ

2. ການສັນກາຍພົມກົງແບນແຜນ (Semi-structured Interview)

ເປັນການສັນກາຍພົມທີ່ປະກອບຂຶ້ນດ້ວຍໂຄງຮ້າງຄໍາຄາມທັງແບນທີ່ໄດ້ເຕີບມາເອົາໄວ້ ແລ້ວ ກັບຄໍາຄາມທີ່ເປັນ “ຄໍາຄາມສົດ” ທີ່ເກີດຂຶ້ນເອງຮ່ວງການສັນກາຍພົມ ການສັນກາຍພົມປະເທດນີ້ຈະມີຄວາມນໍາເຊື່ອຄື່ອ ແລະຫລັກປະກັນຄວາມຄຸກທີ່ອັນແມ່ນຢ່າງພລກການສັນກາຍພົມນາກກວ່າແບນໄຣແບນແຜນ

ການຕັ້ງຄໍາຄາມໃນການສັນກາຍພົມກົງແບນແຜນນີ້ເປັນວິທີທີ່ຜູ້ສັນກາຍພົມໄດ້ກຳຫັນດັວດຖຸປະສົງທີ່ໄວ້ແນ່ນອນແລ້ວວ່າອາກຸຽ້ຂ້ອນມູດລະໄວບັງຈາກຜູ້ເຂົ້າຮັບການສັນກາຍພົມຈາກນັ້ນຈຶ່ງເລືອກໃຊ້ “ກວຍຄໍາຄາມ” ໃນການຄັ້ນຫາຄໍາຕອບຫෙລ້ານັ້ນ ໃນການສັນກາຍພົມແຕ່ລະຄົງ ຜູ້ສັນກາຍພົມຈະກຳຫັນດັວດເຕີນຂອງຄໍາຄາມຫລັກ ຈະໄວ້ໂດຍແຕ່ລະປະເຕີນຈະຄຸກຕັ້ງຄໍາຄາມທີ່ເຮັ່ນດັນຈາກຄໍາຄາມກວ້າງ ຈະ (ຄໍາຄາມປັດ) ເຮືອໄປຈົນເຖິງຄໍາຄາມທີ່ເພີ່ມເຈາະຈະທີ່ສຸດ (ຄໍາຄາມປັດ) ຄລ້າຍກັບລັກນິພະຂອງກວຍທີ່ໜ່າຍດ້ານກວ້າງເບື້ນ ຜົ່ງຮາຍລະເອີຍດອງຄໍາຄາມສາມາຮອຈະເປັນໄປນາໄດ້ເບື້ນອຸ່ນກັບຄວາມສົນໃຈຂອງຕົວຜູ້ຄຸກສັນກາຍພົມແຕ່ລະຄົນ ແຕ່ຍັງກອງເບື້ນອຸ່ນປະເຕີນຫລັກ ຈະຜົ່ງເບີ່ງແສນ້ອນ “ກວຍ” ຢ້ອຍ ຈະ ທີ່ເໝັ້ນອັນກັນ ການສັນກາຍພົມແຕ່ລະຄົງຈາປະກອບໄປດ້ວຍ “ກວຍຄໍາຄາມ” ຕັ້ງແຕ່ 4 – 8 ອັນຕ່ອງເວລາການສັນກາຍພົມທີ່ໜຶ່ງໃໝ່ໄວ້ໂດຍປະນາຍ

ตัวอย่างของ “กรวยคำถาม” ในเรื่อง “งานในอดีต”

ชี้ใช้ในการสัมภาษณ์เพื่อการคัดเลือกพนักงาน

1. คำถามกว้าง ๆ ใช้เปิดประเด็นการสัมภาษณ์ (Broad Introductory Questions Topic)

หรือคำถามเปิด (Open-Ended Questions) เช่น

“คุณเล่าเรื่องงานของคุณให้ฟังหน่อยเถอะครับ”

“คุณช่วยให้รายละเอียดของประวัติการทำงานด้วยแต่อดีต จนถึงปัจจุบันด้วยครับ”

2. คำถามกึ่งเฉพาะเจาะจง (Moderately Specific Questions) ตัวอย่างเช่น

“คุณได้เรียนรู้อะไรจากงานนั้นมากบ้าง”

“หน้าที่ความรับผิดชอบหลักของคุณคืออะไร”

“ผลงานเด่น ๆ ที่คุณทำสำเร็จคืออะไร”

“ช่วยอธิบายลักษณะของหัวหน้างานของคุณด้วยครับ”

3. คำถามแบบหยั่งราก – เจาะลึก (Probing Questions) เป็นคำถามต่อเนื่องเพื่อค้นหาข้อมูลต่อเช่น

“คุณลองช่วยขยายความเรื่องนี้อีกหน่อยได้ไหม”

“จริงให้เหตุผลเพิ่มเติมว่า ทำไมคุณถึงเลือกให้วิธีนี้ในการแก้ไขปัญหาครับ”

“ลองให้ตัวอย่างเหตุการณ์ที่คุณกล่าวเมื่อสักครู่นี้ด้วยครับ”

“มีสถานการณ์อะไรอีกบ้างที่คุณลังเลกับที่คุณเล่าให้ฟังเมื่อสักครู่ ช่วยบอกเพิ่มเติมด้วยครับ”

4. คำถามแบบเฉพาะเจาะจง หรือ คำถามปิด (Very Specific / Yes or No or Close - Ended Questions) ตัวอย่างเช่น

“คุณมีลูกน้องทั้งหมดกี่คน”

“ค่าจ้างที่คุณได้รับเป็นเท่าไร มีคอมมิชชันรวมอยู่ด้วยหรือเปล่า”

“คุณได้รับการปรับเงินเดือนกี่เปอร์เซ็นต์เมื่อปีที่แล้ว”

โดยหลักการแล้ว เราจะใช้ “กรวยคำถาม” เพื่อที่จะเจาะลึกลงไปหาข้อมูลจากผู้เข้าสัมภาษณ์ให้ได้มากที่สุด จึงควรหลีกเลี่ยงการตั้งคำถามประเภท “การถามนำ” (Leading Questions) เช่น “คุณคงไม่คิดจะเป็นช่างซ่อมเครื่องไปตลอดชีวิตใช่ไหม ?” รวมทั้งพยายามใช้รูปแบบคำถามเฉพาะเจาะจงหรือคำถามปิดให้น้อยที่สุดเท่าที่จำเป็นต้องใช้เท่านั้น เพราะรูปแบบคำถามเหล่านี้จะมีลักษณะค่อนข้างไปในทางสอบสวน หรือ จับผิด มากกว่าการสัมภาษณ์ ซึ่งคำถามเหล่านี้จะสร้างความรู้สึกอึดอัด ให้กับผู้ถูกสัมภาษณ์เป็นอย่างมาก อีกทั้งตัวคำตอบของก็ไม่ได้ให้ข้อมูลอะไรที่เป็นประโยชน์มากเท่ากับการใช้คำถามในรูปแบบอื่น ๆ

3. การสัมภาษณ์ชนิดเป็นแบบแผน (Structured Interview)

เป็นการสัมภาษณ์ที่ประกอบขึ้นด้วยโครงสร้างคำถามที่ได้เตรียมการไว้แล้วเป็นอย่างดี และใช้เป็นรูปแบบคำถามมาตรฐานเดียวกันกับผู้ถูกสัมภาษณ์ทุกคน กรวยคำถามจะถูกกำหนดไว้ล่วงหน้า ยกเว้นในส่วนของ Probing Questions อาจปรับเปลี่ยนได้ เล็กน้อย ความหมายของผู้ถูกสัมภาษณ์การสัมภาษณ์ประเภทนี้จะมีความน่าเชื่อถือ และมีหลักประกันของความถูกต้องแม่นยำของผลการสัมภาษณ์มากที่สุด เพราะการประเมินผลของการสัมภาษณ์สามารถทำเป็นแบบฟอร์ม มิทิศทางในการประเมิน ให้คะแนนที่เป็นมาตรฐานกำหนดไว้ล่วงหน้าได้

หลัก 5 ประการเพื่อความสำเร็จในการสัมภาษณ์

นักสัมภาษณ์ที่ดี ควรรู้จักฝึกฝนให้มีคุณสมบัติตามหลัก 5 ประการดังต่อไปนี้

1. คิดเป็น มีความสามารถในการกำหนดคิวทุกประสีด ตลอดจนเป้าหมายของการสัมภาษณ์ได้อย่างชัดเจน วางแผน เตรียมการสัมภาษณ์อย่างรอบคอบ ทันควันและรวดเร็ว ข้อมูลของผู้ถูกสัมภาษณ์ ตลอดจนข้อมูลอ้างอิงต่าง ๆ ไว้อย่างครบถ้วน วิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นที่มีอยู่ ตลอดจนเตรียมทางเลือกในการตัดสินใจไว้ใช้ในกรณีที่จำเป็นต้องตัดสินใจเร่งด่วน

2. ผู้เป็น มีความสามารถในการอ่าน การเลือกใช้ภาษาพูดและภาษาท่าทางต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม สามารถสูงใจหรือโน้มน้าวให้ผู้อื่นสัมภาษณ์ตอบคำถามอย่างครบถ้วน และเปิดเผยข้อเท็จจริงให้มากที่สุด ไม่พูดจาบ่อมหรือแสดงอาการอวุโสหรือพูดมากจนเกินไป จนผู้อื่นสัมภาษณ์ไม่มีโอกาสได้ให้ข้อมูลอย่างพอเพียง

3. พึงเป็น มีความสามารถในการฟังอย่างมีสนใจ เก็บรวบรวมข้อมูลที่ได้ยิน ได้ฟังอย่างครบถ้วนโดยไม่มีอคติต่อผู้สมัคร มีมารยาทด้านการฟัง โดยไม่ขัดคอก หรือขัดจังหวะผู้พูดจนบ่อมครั้งมากเกินไป และคงอกรถึงความสนใจอย่างต่อเนื่องกับผู้อื่นสัมภาษณ์ ไม่พะวงอยู่กับการจดบันทึกมากจนเกินไป เพื่อให้ผู้ให้สัมภาษณ์เต็มใจที่จะให้ข้อมูลอย่างเต็มที่

4. อ่านออก มีความสามารถในการวิเคราะห์ผู้อื่นสัมภาษณ์จากการเดินทางเกตบุคคลิกลักษณะภายนอกเช่น ภริยาท่าทาง มารยาท การแต่งกาย ความสมบูรณ์ปอดของร่างกาย ลักษณะการพูด น้ำเสียง แวงตา อารมณ์ ฯลฯ และลักษณะภายใน เช่น ความเป็นผู้ใหญ่ ระดับความรู้ และสติปัญญา ความมั่นคงทางอารมณ์และสภาพจิตใจ โดยดูจากการได้ดูบันทึกและแสดงความคิดเห็นในระหว่างการสัมภาษณ์

5. เขียนได้ มีความสามารถในการจดบันทึกข้อมูลที่ได้รับจากการสัมภาษณ์อย่างครบถ้วน สามารถวิเคราะห์และเปลี่ยนข้อมูล จัดลำดับเป็นรายงาน เพื่อนำเสนอผลของการสัมภาษณ์ตลอดจนแนวทางในการติดตามผล ใน การเสนอต่อผู้ที่มีอำนาจในการตัดสินใจได้อย่างครบถ้วน จนสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ของการสัมภาษณ์ครั้งนั้น ๆ ได้ในระยะเวลาอันรวดเร็ว

เทคนิคการฟังในระหว่างการสัมภาษณ์

การฟังอย่างมีประสิทธิภาพนั้นเป็นเรื่องที่ไม่ง่าย เพราะว่าการฟังกับการได้ยินไม่เหมือนกัน ความสามารถในการได้ยินนั้น เราไม่ค่อยจะให้ความสำคัญมากนัก เราได้ยินทุกสิ่งทุกอย่างที่อยู่รอบตัวเรา โดยที่เราไม่ได้ให้ความสนใจต่อสิ่งที่ได้ยินนั้น ความสนใจที่ว่านี้ จะต้องการต่อเมื่อเราต้องการตีความหมายของเสียงที่เราได้ยินและเข้าใจความหมายนั้น การฟังผู้พูด ฯ เราต้องให้ความสนใจอย่างต่อเนื่อง กล่าวคือ เราต้องให้ความสนใจทั้งตัวบุคคลผู้พูด และภาษาหรือคำพูดที่พูดออกมา กันโดยทั่วไปมักจะประสบความยากลำบากในการฟัง เพราะมีสาเหตุต่าง ๆ เหล่านี้

- ความผิดปกติของผู้พูดที่แตกต่างไปจากที่เคยพบเห็นหรือคาดหวัง ไม่ว่าจะเป็นเสียง สำเนียง หรือการออกเสียง สามารถเบี่ยงเบนสมາชีในการฟังของผู้ฟังได้ตลอดเวลา
- โดยทั่วไป คนเราคิดได้ว่ากิจกรรมพูด 4 ถึง 5 เท่า ทำงานเดียวกัน ขณะใดที่ผู้พูดกำลังพูด จิตใจของผู้ฟังก็ยังมีเวลาเหลือพอที่จะล่องลอยคิดถึงเรื่องอื่น ๆ ได้นอกเหนือไปจากเรื่องที่กำลังฟังอยู่ในขณะนั้น
- คนส่วนมากเข้มข้นในความคิดของตนเอง และรู้สึกพอใจกับการกล้อยทานความคิดเห็นนี้ มากกว่าที่จะยอมรับในสิ่งที่กำลังได้ยินจากผู้พูด
- เราคุ้นเคยกันมานานกับการฟังหลาย ๆ สิ่งในเวลาเดียวกัน โดยไม่ได้ให้ความสนใจต่อเรื่องหนึ่งเรื่องใดเป็นพิเศษ เพราะธรรมชาติของหูของมนุษย์ถูกสร้างให้รับฟังเสียงต่าง ๆ ได้อยู่่ตลอดเวลา ดังนั้นจึงเป็นไปได้ที่เราจะสามารถตั้งอกตึ้งใจฟังในทุก ๆ เรื่องในเวลาเดียวกัน แต่เราจะเลือกฟังเฉพาะเสียงหรือสิ่งที่น่าสนใจที่สุดในช่วงเวลาหนึ่ง ๆ และโดยนิสัย “การเลือกฟัง” ที่พากเพียรเมื่อยุ่น弄ที่เป็นอุปสรรคอย่างมากในการที่จะให้เราทันฟังเรื่องหนึ่งเรื่องใดได้เป็นระยะเวลานาน โดยไม่ถูกเบี่ยงเบนความสนใจโดยสิ่งอื่น ๆ
- ในบางครั้งที่ผู้พูดต้องการให้เราแสดงความคิดเห็นหรือกระตุ้นให้ตั้งประเด็นข้อซักถามต่อเรื่องที่กำลังพูดแทนที่ผู้ฟังจะตั้งใจฟังในสาระสำคัญของเรื่องดังกล่าว แทนที่ผู้ฟังจะตั้งใจฟังในสาระสำคัญของเรื่องดังกล่าว กลับต้องใช้เวลาไปกับการครุ่นคิดเพื่อเตรียมเสนอข้อคิดเห็นหรือตั้งคำถามเพื่อการพูดจบลง
- เป็นเรื่องจริงที่คนเราส่วนใหญ่จะสร้างนิสัยส่วนตัวขึ้นมาในลักษณะที่ว่า เราคิดว่าตัวเองยังตั้งใจฟังอยู่ แต่ความจริงแล้วเราไม่ได้ฟังเลย โดยมักจะพูดเสมอว่า “แน่นอน” “อาช้า” “ฉันกำลังฟังคุณอยู่” เป็นต้น

อุปสรรคในการฟังระหว่างการสัมภาษณ์

เมื่อคนส่วนมากค้นพบว่าการฟังที่ดีเป็นเรื่องยากแล้วนั้น เราอาจจะพบว่าการฟังจะยิ่งยากมากขึ้นไปอีก เมื่อมีอุปสรรคเกิดขึ้นระหว่างตัวผู้สัมภาษณ์ และผู้ถูกสัมภาษณ์ อุปสรรคในการฟังอาจจำแนกเป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ ได้แก่ อุปสรรคด้านภาษาภาพ และอุปสรรคด้านจิตใจ

อุปสรรคค้านกายภาพ (Physical Barriers) อันได้แก่

- อุณหภูมิห้อง (Room Temperature)
- เสียงรบกวน (Noises)
- การเคลื่อนไหวที่ไม่คาดหมาย (Unexpected Movement)
- ความล้า ความอ่อนเพลีย ของผู้พิการ (Fatigue)

อุปสรรคค้านจิตใจ (Mental Barriers) ได้แก่

- ความไม่น่าสนใจ (Indifference)
- มีอคติหรือด่วนสรุป (Prejudice)
- จิตไม่ว่าง (Pre-occupation)
- ปฏิกิริยาต่อตอบคำพูดที่กระทบต่อความรู้สึก (Reaction to words with emotional imply)
- ความเครียด (Strain)

ลักษณะนิสัยการพิงที่ไม่มีประสิทธิภาพ

นอกเหนือไปจากอุปสรรคในการพิงดังกล่าวแล้ว “ลักษณะนิสัยในการพิงที่ไม่ดี” ก็ยังมีอีกองค์ประกอบหนึ่งที่สร้างความยากลำบากในการพิงให้เกิดประสิทธิภาพ ด้วยอย่างนิสัยดังกล่าวได้แก่

- สนใจในลักษณะภายนอกของผู้พูดมากกว่านี้อ่าสาระ
- พิงอย่างเดียว โดยไม่ได้สนใจมองที่ผู้พูด
- ละความสนใจโดยง่ายดาย เมื่อมีสิ่งรบกวนเพียงเล็กน้อย
- มีอคติต่อเรื่องที่กำลังพิง
- คุณสรุปและตัดสินใจเร็วเกินไป โดยไม่ได้ให้โอกาสผู้พูดในการอธิบายในรายละเอียด
- เลิกหรือหยุดให้ความสนใจในการพิงเร็วจนเกินไป
- ปล่อยให้เกิดอารมณ์ที่ไม่พอใจ เมื่อได้ยินได้ฟังถ้อยคำที่ตนเองไม่ชอบเป็นส่วนตัวอยู่แล้ว

- จดหมายคืนไป ทำให้มีเวลาในการฟังน้อยลง

การเพิ่มประสิทธิภาพในการฟัง

แม้การฟังจะเป็นเรื่องยาก และคนเราส่วนใหญ่ก็มักจะมีนิสัยการฟังที่ไม่คือถูกต้องตามอ แต่ในกระบวนการของการสัมภาษณ์ที่ต้องใช้รูปแบบ Face to Face นั้น ก็ยังคงต้องอาศัย “การฟัง” เป็นเครื่องมือที่สำคัญที่สุดในการที่จะเรียนรู้จากคุ้สนทนา หรือผู้สนับสนุนให้มากที่สุด ดังนั้น จึงเป็นหน้าที่ของ “ผู้สัมภาษณ์” ทุกคนที่จะต้องหาหนทางแก้ไขอุปสรรคในการฟัง พร้อมกับพยายามแก้นิสัยการฟังที่ไม่คิดโดยการฝึกหัดนิสัยการฟังที่ดี

เพื่อให้สามารถฟังได้อย่างมีประสิทธิภาพ เราต้องอบรมฝึกหัดตัวเองในการให้ความสนใจต่อเนื่อง ทึ่งต่อตัวผู้พูด และสิ่งที่เข้ามา ปัญหานหลักก็คือ ทำอย่างไรจึงจะสามารถหลีกเลี่ยงจากสิ่งล่อใจที่ทำให้ความคิดเราล่องลอยไปจากสิ่งที่ผู้พูดกำลังพูด ซึ่งในการหลีกเลี่ยงจากสิ่งล่อใจนี้ก็คือ ทำอย่างไรจึงจะสามารถหลีกเลี่ยงจากสิ่งล่อใจที่ทำให้ความคิดเราล่องลอยไปจากสิ่งที่ผู้พูดกำลังพูด ซึ่งในการหลีกเลี่ยงจากสิ่งล่อใจนี้ก็คือการปรับสภาพจิตใจให้สงบและผ่อนคลายลง

การฟังที่มีประสิทธิภาพนั้น ไม่ใช่เรื่องง่าย แต่เราสามารถทำให้มันยกน้อยลงได้ โดยการฝึกฝนสิ่งเหล่านี้

1. สร้างนิสัยการฟังที่ดี

- 1.1 ตื่นตัวอยู่ตลอดเวลา
- 1.2 มองสายตาไปที่ผู้พูด
- 1.3 หลีกเลี่ยงการเบี่ยงเบนความสนใจ

2. วางแผนสำหรับการฟัง

- 2.1 พยายามทันท่าประเด็นสำคัญของการพูด ให้แต่ละครั้ง เพื่อกระตุ้นให้เกิดความตื่นตัว และช่วยในการจำ
- 2.2 สรุปและทบทวนสิ่งที่ผู้พูดได้พูดผ่านไปแล้ว ในช่วงที่มีโอกาส
- 2.3 คิดการฟังไกๆ ล่วงหน้า ในหัวข้อเรื่องอัจฉริยะที่ผู้พูดจะพูด
- 2.4 เปิดใจกว้างรับฟังเรื่องที่ผู้พูดกำลังพูดจนกว่าจะพูดแล้วเสร็จ